

Door een stadsuitbreiding kreeg varkenshouder Paul Barink in 2004 de kans om weer koeien te melken. Vol enthousiasme startte hij twee maanden geleden met 67 koeien in een moderne nieuwe ligboxenstal in Barchem. 'Ik wil eruit halen wat erin zit.'

Toen Paul Barink dit jaar op 29 maart de knop omdraaide van zijn gloednieuwe melkmachine en de melkstal instapte, had hij sinds negen jaar geen koe meer gemolken. 'Melken verloor je niet', vertelt een glimlachende Paul Barink. 'Die eerste keer melken, daar zag ik naar uit. Melken heb ik altijd al mooi gevonden. Telkens opnieuw die spanning of een koe hetzelfde geeft als de dag ervoor, of misschien wel iets meer.'

Paul (43) en Wilma (43) Barink melken in Barchem een zestigtal zwartbonte koeien. Negen jaar lang runde Barink in Haaksbergen een varkenshouderij met 350 zeugen. Daarvoor had hij een gemengd bedrijf en hield hij naast varkens 15 melkkoeien op een grupstal. 'Groeien in grond en melkquotum zat er toen niet in, daarvoor was het bedrijf te klein. Wat wel binnen ons vermogen lag, was specialiseren en

Duitse koeien bevolken de nieuwe stal

uitbreiden in de varkenstak', verklaart Barink het besluit om destijds het melkvee af te stoten.

Duitse koeien

Door stadsuitbreiding lag Barinks bedrijf met een huiskavel van 12 hectare in 2003 ineens 'warm'. Barink verkocht zijn bedrijf als bouwkaavel aan de gemeente Haaksbergen en benutte de mogelijkheid zich alsnog te richten op melkvee. 'Ik heb geen hekel aan varkens, maar een varken blijft een nummer. Met een koe bouw je een sterkere band op. Ik heb 17 jaar als monsternemer gewerkt, dat doe je niet als je geen liefhebberij hebt in koeien melken.'

Met de opbrengsten van zijn bedrijf investeerde Barink in 500.000 kg melkquotum en 36 hectare landbouwgrond. In 2005 bouwde hij een moderne 3+1-ligboxenstal voor 112 dieren. 'Ik heb op de groei gebouwd omdat ik naar een gezinsbedrijf van ongeveer 800.000 kilogram melk streef.'

De 67-koppige veestapel kocht Barink van

een Duitse veehouder die overschakelt op energieproductie door vergisting. 'Ik was op zoek naar een complete veestapel van goed niveau. Die vind je niet zo snel; onze handelaar wees ons op deze koeien. Het zijn forse dieren met sterke uiers en benen en ze geven op dit moment 29 kilogram melk per dag', stelt Barink tevreden. Hij loopt zijn kantoor binnen – dat als een skybox 60 centimeter boven de stalvloer staat – en draait een BSK-overzicht melkmeting uit het managementprogramma. 'Kijk, vorige week was de krachtvoervijzel een dag stuk, je ziet dat de BSK direct een

Paul Barink: 'Ik heb geen hekel aan varkens, maar met een koe bouw je een sterkere band op'

aantal punten terugzakt. Sinds de start kijk ik elke dag even op dit overzicht. Zonder kengetallen kan ik het bedrijf niet controleren. Ik wil eruit halen wat erin zit.' Volgens Barink is een veehouder in de varkenshouderij meergewend met kengetallen om te gaan. 'Veertig kilogram melk per koe zegt me niets zonder daarbij de kosten te kennen om die melk te produceren.'

Uit de veestapel halen wat erin zit vormt een uitdaging voor Barink. De lat ligt hoog, want over de grens realiseerden de koeien – voor het gros dochters van Juote (v. Juror) en Pedant (v. Prelude) – een gemiddelde productie van 11.000 kg melk per dier. 'Die productie hoef ik niet direct te halen. Het aandeel vaarzen ligt nu op vijftig procent en zowel de dieren als ikzelf hebben de tijd nodig om te wennen aan de nieuwe situatie. Ik herken de dieren al aan hun nummer, maar die Duitse

Een gloednieuwe stal met ruime diepstrooiselboxen legt de basis voor een hoge melkproductie

'Melken verloor je niet'

Paul Barink verwisselde na negen jaar zijn varkens voor koeien

namen uit het hoofd kennen, dat is nog wat lastig', lacht Barink. 'Pedantdochter Merle is voorlopig mijn favoriet. Ze geeft nu 48 kilogram per dag.'

Bij de opzet van het bedrijf legde Barink de basis voor een hoge productie. Het stalkerimaat is fris; open zijanten zorgen voor natuurlijke ventilatie, bij weersextremen is het klimaat met oprolbare zeildoeken te reguleren. Natriumlampen optimaliseren het dag-nachtritme en de (diepstrooisel)boxen hebben ruime afmetingen. Barink is niet beducht voor bacterienesten op plaatsen waar melk, mest of urine in de

zaagselbedding achterblijft. 'Als er dagelijks drie boxen zijn waar mest in valt, dan is het veel.'

Alles tegelijk

Na negen jaar terugschakelen naar melkvee, dan moeten er toch verschillen zijn? 'Je bent er wel even uit, maar het viel me mee. Er is nieuwe regelgeving en bij de stierkeuze is het even wennen aan nieuwe namen, maar het lezen van de getallen blijft hetzelfde. Destijds gebruikte ik veel Sunny Boy en F16, nu gebruik ik vooral,' – Barink spiekt nog even op de stierenkaart in het kantoor

en vervolgt: 'Olympic, Fortune, Louison en Canvas. Ik zoek stieren die een hoge productie-enexterieurvererving combineren.' 'Het lastigst vind ik op dit moment dat veel werk tegelijk op me afkomt: percelen inde-len, erfverharding aanleggen, melkpremie aanvragen, zo kan ik nog wel even door-gaan. Terwijl dagelijkse werkzaamheden als melken en voeren ook gewoon door moeten gaan.'

Voeding neemt voor Barink een belangrijke plaats in om 'uit zijn koeien te halen wat erin zit'. 'Daar heb ik niet op bezuinigd, ik ben gemengd gaan voeren. Dat werkt mak-

kelijk en de koeien waren in Duitsland gewend aan een hoog basisrantsoen zonder krachtvoer. Ik voer komend seizoen zeventig procent gras en dertig procent mais en meng daar een krachtvoermeel doorheen', vertelt Barink, die daarnaast twee krachtvoersoorten verstrekt via de voercomputer. 'Ik wil de vaarzen kunnen bijsturen, die krijgen een brok die rekening houdt met de laatste groei.' Barink haalt de attentielijst te voorschijn: 'Kijk, bijna alle dieren nemen hun portie krachtvoer, ze wennen heel snel aan de krachtvoerbox.'

Volgend jaar wil de veehouder met bijproducten gaan werken om meer munt te slaan uit zijn investering in de voermengwagen. 'Nu gaat gaat alle aandacht uit naar een zo gunstig mogelijke start. Straks kijk ik waar de kosten nog zijn aan te scherpen.'

Tijmen van Zessen